

سید عزیز جعفری

سامانه جامع سرداران و دو هزار شهید استان بوشهر

نام پدر	سید فاخر
تاریخ تولد	۱۳۴۳
محل تولد	خوزستان - آبادان
تاریخ شهادت	۲/ ۷/ ۵۹ □
محل شهادت	اروند کنار
مسئولیت	
نوع عضویت	مردمی
شغل	ملوان
تحصیلات	پنجم ابتدایی
مدفن	جاوید الاثر

زندگینامه

شهید سید عزیز جعفری در سال ۱۳۴۳ در خانواده‌ای مذهبی در اروند کنار از توابع آبادان دیده به جهان گشود. شش سالگی راهی مدرسه «حاج سعدون» شد و موفق گردید دوره ابتدایی را با موفقیت به پایان برساند. با همه علاقه‌ای که سید عزیز به کسب علم داشت، اما به علت فقر مالی نتوانست در دوره راهنمایی ثبت نام کند و از تحصیل باز ماند. برای کمک به امرار معاش خانواده همراه پدر به شغل ماهیگیری روی آورد. وی فردی بسیار خوش اخلاق و خوش برخورد و با همه اعضای خانواده مهربان بود. شهید به ورزش علاقه فراوان داشت و همیشه شاد و خندان بود. قرآن تلاوت می نمود و نمازش را اول وقت می خواند. در سن ۱۹ سالگی به خدمت مقدس سربازی اعزام شد، اما طولی نکشید

که معاف گردید. بعد از برگشتن از سربازی با دختر عموی خود ازدواج کرد که حاصل این ازدواج یک دختر بود. شهید در تاریخ ۲/۷/۵۹ به اتفاق پدر و چند تن از بستگان جهت ماهیگیری به دریا رفته بودند که بر اثر بمباران هوایی دشمن به درجه رفیع شهادت نایل گردید. روحش شاد و یادش گرامی باد.

مصاحبه

شهید به روایت همسر

۱۷ سالگی با عزیز از دواج کردم . هفت سال با ایشان زندگی کردم . اخلاق بسیار خوبی داشت و هیچ گاه مرا ناراحت نمی کرد . بسیار مهربان بود . بخاطر نوع شغلی که داشت نمی توانست در منزل کمکی به من کند . وقتی از دریا بر می گشت برای تمیز کردن لنج و یا تور ماهیگیری می رفت و بعد از آن هم به استراحت می پرداخت .

دارای یک فرزند هستم . هنگامیکه فرزندمان متولد شد پدرش در کویت مشغول به کار بود . وقتی خبردار شد بسیار خوشحال شده بود که بعد از سه سال بچه دار شده بودیم و از فرط خوشحالی ، همان جا شربت و شربینی داده بود .

هنگام جنگ مجبور شدیم برای درمان ماندن از بمباران هوایی دشمن به باغ پناه ببریم . در باغ بودیم که به ما خبر دادند لنج ها را بمباران کرده اند و عزیز شهید شده است .

زربقه جعفری

شهید به روایت فرزند

دو ساله بودم که پدرم به شهادت رسید . خاطرات زیادی از پدرم در ذهن ندارم ، اما از دیگران شنیده ام که مرا خیلی دوست داشته و زیاد از من عکس می گرفته که متأسفانه در حال حاضر اثری از آنها نیست .

خلاصه ناشی از نبود پدرم را با مهربانی های مادرم پر نمودم . مادرم سعی داشت جای خالی پدر را برایم پر نماید و این کار را هم کرد . هرگز نگذاشت تنها و بی پناه بمانم . درست است که محبت پدر را از کودکی احساس نکردم ولی خدا را شکر می کنم که مادری مهربان نصیبم نمود .

من بعنوان فرزند شهید باید پیرو راه شهدا باشم و از زندگی آنان سر مشق بگیرم می خواستم درس بخوانم و به درجات بالای علمی برسم تا روح پدرم را شاد کنم .

رجاء جعفری

سامانہ جامع سرداران و دھڑ شمیم استان بوٹھر